

Весільна культура у країні «страченої» культури

Саша ДЕРГОУСОВА: «Дуже важко пояснити молодят, що катання тещі в тачці не має ніякого стосунку до українського весілля...»

Яким сьогодні є українське весілля? І чи воно українське? Чи, може, пострадянське? Чи вже європейське? Євразійське?.. Ні, це не дрібниці й не схоластика. Бо весілля, як і всі «особливі миті нашого життя», відображає і нас самих, і наше оточення, і країну, і суспільство, і культуру.

Яким є сучасне «середньостатистичне» українське весілля, яким воно мало би бути і чи могло б воно бути інакшим — добре знає Саша ДЕРГОУСОВА, засновник «Свадебного агентства Саші Дергоусової».

Послуги її агентства, на жаль, можуть собі дозволити далеко не всі українці. Але важливо інше. Саша та її команда намагаються поширити якісно інший підхід до організації цього свята, який став би нормою.

Показовим є вже те, що в лексиконі Саші багато таких слів, як «стандарти», «культура», «європейський». І, здається, вона знає, як втілювати ці ефемерні поняття в життя. Так, це сумно, але наразі ми живемо в країні, в якій політикам треба вчитися у весільних розпорядників...

Про весільні тенденції та про те, як зробити бюджетне весілля незабутнім, — розмова із Сашею Дергоусовою.

«ВЕСІЛЛЯ МАЄ ВІДБУВАТИСЯ НА ОДНОМУ ДИХАННІ»

— У одному з інтерв'ю ви вживаєте словосполучення «культура весілля». Це дуже цікаво, бо якщо говорити про українське весілля саме як про явище культурне, то його ми можемо бачити та вивчати завдяки, зокрема, архівним фото. Далі — було радянське весілля, по суті, вихолощене. Тепер — пострадянське,

яке часто відображає не найкращі сторони пострадянської дійсності. Весілля — це завжди певний культурний зріз, чи не так? Яким є українське весілля сьогодні?

— «Пострадянське весілля» — це дуже доречне формулювання. Дійсно, складається враження, що ми застрягли між двох епох. У нас ще не прижилася цілісна весільна культура, яка передбачає, що весілля — це свято наречених, їхніх батьків і гостей. Знуцання з нервової системи, на яке часто перетворюється день весілля, — це, думаю, радянський відбиток. Це поперше. По-друге, відсутність культури. По-тре-

те, цінний чинник: якісні послуги коштують недорого. Часто люди не розуміють, що, намагаючись заощадити невеликі (щодо весільних витрат в цілому) суми, вони прирікають себе на зіпсоване свято. Є ще й момент відсутності досвіду, звички радити один одному, мовляв, «у мене там у колеги племінниця виходила заміж і в неї був чудовий ведучий, фотограф або декоратор...» При цьому абсолютно не враховується, що критерії хорошого ведучого, фотографа, декоратора — дуже суб'єктивні. На жаль, дуже багато неякісних послуг (навіть за великі гроші) і звичайного обману. Немає реальних лідерів

ринку, трендсеттерів. Утім, без зайвої скромності можу сказати, що останнім часом наше агентство певною мірою є трендсеттером. У нас вже з'являються послідовники. Хоча про системні зміни говорити рано. Ось коли ми задамо нові стандарти глобально, в усій країні, коли вони дійдуть навіть до глибинки — ось тоді можна буде говорити про нову весільну культуру. Наша команда активно над цим працює. Зокрема ми відкрили власну школу весільних розпорядників — саме з тією метою, аби люди вчилися приймати стандарти, дотримуватися їх і поширювати у доволішиньому просторі. Не-

хай навіть це буде одна людина на все місто, але вона вже буде втіленням нового якісного підходу. До речі, у Києві стильні весілля почали з'являтися буквально три роки тому.

— **А що таке стильне весілля? Які критерії?**

— У моєму розумінні стильне весілля — це, перш за все, красиве весілля. Воно повинно мати свою родзинку. Інакше — це просто банкет з нагоди одруження.

Стильне — те весілля, на якому гості отримують емоції — від першої секунди до останньої. Це коли продумано абсолютно все до дрібниць: від зони церемонії до тарілочок на столах. Пішов дощ — гостям дадуть парасольки, вітер — пледи. Коли все чітко, злагоджено, коли у всьому є сенс, коли немає «просадки» емоцій. Кожна емоція кожної секунди має значення. Весілля повинне проходити на одному диханні.

Цей день має бути душевним. Адаже весілля — свято сім'ї. Збираються люди, яким небайдужі молодята. Їм є що сказати, у них є цінні спогади, якими вони хочуть поділитися.

Стильним буде весілля чи ні — залежить і від організаторів, і від самих наречених, і від підрядників. У моєму агентстві зібрано команду людей, які по-справжньому люблять свою справу. А без любові займатися організацією весілля не вийде.

«У НАС НЕ ПІДТРИМУЮТЬ ТРАДИЦІЙНІСТЬ — БО ЇЇ ПРОСТО НЕ РОЗУМІЮТЬ»

— **Ви важливе слово вжили — стандарти. А, маючи певні вимоги, критерії, стандарти, працювати в Україні поки що дуже важко...**

— Так, дуже складно. Нам доводиться виховувати підрядників. На перших етапах це було дуже складно, потім люди самі зрозуміли цінність такого ставлення до своєї справи, дорожать нашою співпрацею.

Зараз ми плануємо виходити на ринок у декількох українських містах. І стикнулися з тим, що там практично — «кам'яна епоха». Підрядники абсолютно не готові до цих стандартів. Коли я з цим стикнулася, у мене було дежавю: дуже добре пам'ятаю це відчуття — коли ти з підрядником практично різними мовами говориш. Щоб заговорити однією мовою — потрібно дуже багато часу.

Але навіть не це найскладніше. Найскладніше — це робота з клієнтами. Наші молодята завжди приходять до нас з упевненістю в тому, що вони все знають. Я завжди порівнюю: коли приходите до дантиста, ви ж не вчите його працювати. Так і тут. Наречені повинні нам довіритися. Вибирати лише те, що їм подобається, а як саме це повинно бути втілено — знають фахівці. Донести цю думку до клієнтів буває дуже складно.

— **У одному з інтерв'ю ви казали, що українське весілля зараз не модне. Із чим це пов'язано, як гадаєте?**

— Це, як мені здається, глобальна національна проблема. У нас взагалі не підтримують традиційність — бо її просто не розуміють. Адаже як передаються традиції? Вони передаються людьми. У радянські часи наших людей зламали, навчили мити ноги теці і возити у тачці. І це — традиція? Це не традиція! Це вульгарність! Коли до нас приходять молодята, то перше, що вони говорять: мовляв, я нікому не митиму ноги і не возитиму в тачці... Дуже складно пояснити їм, що до традицій це не має абсолютно жодного стосунку. Вогонь, вінки, вода — ось це традиції, які в Україні існують ще з язичницьких часів. Проблема в тому, що про них не знають! У цих людей немає бабусь, які б їм розповіли, який по-справжньому український весільний обряд, вони не бачать гідних прикладів. Традицію перервано... У цьому вся проблема. Її можна вирішувати поступово: повертати справжні традиції і робити це якісно, популяризувати їх, зокрема серед організаторів весілля. Вони просто зобов'язані щоразу пояснювати молодяткам, що обряд батьківського благословення — це не вистава.

До речі, на одному з організованих нами весілля подружки нареченої наживо співали

«Горіла сосна». Це було надзвичайно красиво! Якщо люди побували на ТАКОМУ весіллі, вони обов'язково захочуть повторити ці обряди і на своєму власному.

«УКРАЇНСЬКИЙ РИНОК УЖЕ ВІДНОСНО ДОЗРІВ»

— **Склався такий собі романтизований образ розпорядників весілля, хоча зрозуміло, що це важка праця: потрібно продумати все до дрібниць, адже на вас — відповідальність за «найважливішу подію в житті». До того ж це — бізнес, а бізнес в Україні...**

— Є такі моменти, звичайно. Мені на тиждень приходить мінімум вісім резюме. Дівча пише: «ми давно захоплюємося вашою роботою», «я мріяла займатися цим бізнесом все життя», «я організувала випускні — чи можна...» Зазвичай вони не знають, що це за робо-

та і мислять стереотипами. Насправді весільний розпорядник — це пекельно важка праця! На особисте життя часу майже не залишається. Разом з тим це ні з чим не порівнянна satисфакція — бачити щасливі обличчя молодят і заплакані й вдячні погляди родичів. Проте, аби отримати ЦЕ, ти днями носишся, постійно вирішуєш якісь проблеми, шукаєш рішення, постійно стаєш об'єктом критики. Ти зобов'язаний весь час перебувати в онлайн-режимі, реагувати, продумувати масу запасних варіантів. Все — задля цих 15 хвилин вдячності наприкінці весілля, які дають величезний заряд.

Весільний розпорядник — це організованість, відповідальність, передбачливість, адекватність, уважність, стресостійкість, пунктуальність. Підібрати команду людей, яким притаманні ці якості, — дуже складно.

— **На якому етапі ринок весільних послуг в Україні? Від чого він залежить і що на нього впливає?**

— Ринок залежить, передусім, від якості роботи підрядників і готовності клієнта платити за якісні послуги. Український ринок уже відносно дозрів. До речі, на ньому помітно усе те ж розшарування: є люди старорежимні, а є молодь, яка тримає руку на пульсі світових тенденцій.

— **Які весільні тренди ви б назвали?**

— Враховуючи, що на ринку ніхто нічого нового практично не пропонує, ми самі створюємо тренди. Я багато подорожую, читаю, дивлюся кіно, чіпляю думки... Але в цілому можна говорити про наступні тенденції.

Тренд №1. Альтернативна церемонія

Всі знають, що ЗАГСи — це формальність. Вони — несправжні. Тоді який сенс робити церемонію в ЗАГСі? Краще створити красиву, зворушливу церемонію, театралізовану постановку з чарівними мелодіями, ефектною появою молодят, красивим текстом.

Тренд №2. Зонування весілля

Запорука успіху весілля — розуміння того, що є контрольовані процеси, а є неконтрольовані. За допомогою хостес, ведучих ти немовби ведеш людей. Але є миті, коли людьми керувати не можна, бо вони хочуть відпочивати. Зонування — це створення певних зон, які люди вибирають відповідно до своїх бажань. Наприклад, зона побажань, де можна залишити нареченим свої поздоровлення у якійсь цікавій формі. Фотозона з якимись незвичайними інсталяціями. Солодка зона — з печивом, тістечками, цукерочками. Я повсякчас придумую щось нове. Наприклад, одна з нових — зона «Бובהва лотерея», яка з'явилася завдяки фільму «Меланхолія»: гості повинні вгадувати, скільки бобів у банці.

Тренд №3. Весілля за кордоном

Це викликає все більший і більший інтерес. Але це не так дешево, як багатьом здається...

«СТВОРІТЬ ЯКУСЬ ЯСКРАВУ ТА НЕЗАБУТНЮ ЕМОЦІЮ»

— **Яке найоригінальніше весілля з тих, які вам доводилося організувати?**

— Нещодавно мені довелося організувати весілля для дівчини, яка сама займається організацією подій, але робить вона це в Москві. Ми довго шукали відповідну локацію — розглядали навіть метро, аеродром, дахи висоток, якісь цехи... Але в результаті вибрали ботанічний сад. Далі почався пошук ідей. І, врешті-решт, ми зупинилися на ідеї весілля у стилі «Імаджинаріуму». Просто казкове вийшло весілля! Якісь міфічні кімнати, зони задзеркала, казкові персонажі, грим, квіти...

Ще мені запам'яталося весілля в етностилі просто в лісі. Теж дуже незвичайно все вийшло.

— **Бюджетне весілля і вишукане: які кошториси?**

— Скажу так: менше 20 тисяч доларів — це не бюджет весілля, на жаль. Якщо робите весілля власними силами, можна вкластися і в 10 тисяч, але це буде дуже економно. Нормальне весілля коштує від 20 до 40 тисяч доларів.

— **Але ж може бути гарне бюджетне весілля...**

— Може, але при цьому треба розуміти, на що ви можете розраховувати. Наприклад, якщо у вас є 3 тисячі доларів, то не робіть банкет (до речі, годувати гостей як на забій — це ще один пострадянський стереотип), створіть якусь яскраву, незабутню емоцію. Зробіть класну локацію, попросіть друзів допомогти вам організувати фуршет, придумайте цікаву церемонію, залучіть своїх друзів-ораторів, порийтеся в книгах, напишіть хороший текст про кохання — це буде так зворушливо! Можна навіть у тисячу доларів вкластися. Але для того, аби створити душевне свято, доведеться постаратися, вкласти душу, проявити креатив. І тоді це запам'ятається всім!

Фото надані «Свадебним агентством Саши Дергоусовой»